

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

סוכה-לולב הגזול		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
רבי יוסי אומר יום טוב וכו'												■	מא:
לא שנו אלא שלא יצא בו, אבל יצא בו - חייב.	אביי:											◇	מב.
הא מדאגבהיה נפק ביה												‡	מב.
כשהפכו.	אביי:											!	מב.
אפילו תימא שלא הפכו. הכא במאי עסקינן - כגון שהוציאו בכלי.	רבא:											!	מב.
לקיחה על ידי דבר אחר שמה לקיחה	והא רבא הוא דאמר:											‡	מב.
הני מילי - דרך כבוד, אבל דרך בזיון - לא.												!	מב.
עולת העוף שנמצאת בין אנפיים, וכסבור חטאת העוף היא ואכלה - פטור.	רב הונא: אומר היה רבי יוסי:											◇	מב.
מאי קא משמע לן												‡	מב.
דטעה בדבר מצוה פטור												!	מב.
היינו הך												‡	מב.
מהו דתימא: התם הוא דטעה בדבר מצוה פטור - היינו דעבד מצוה, אבל הכא דטעה בדבר מצוה ולא עבד מצוה - אימא לא, קא משמע לן.												!	מב.
השוחט את התמיד שאינו מבוקר כהלכתו בשבת - חייב חטאת, וצריך תמיד אחר	מיתבי, רבי יוסי:											‡	מב.
בר מינה דההיא.	(אמר ליה):											!	מב.
כגון שהביאו מלשכה שאינן מבוקרין.	דהא אתמר עלה, אמר רב שמואל בר חתאי אמר רב המנונא סבא אמר רב יצחק בר אשיאן אמר רב הונא אמר רב:											!	מב.
מקבלת אשה מיד בנה ומיד בעלה, ומחזרתו למים בשבת												■	מב.
בשבת מחזירין, ביום טוב מוסיפין, ובמועד מחליפין.	רבי יהודה:											■	מב.
קטן היודע לנענע חייב כלולב.												■	מב.
פשיטא:												‡	מב.
מהו דתימא: הואיל ואשה לאו בת חיובא היא, אימא לא תקבל - קא משמע לן.												!	מב.
קטן היודע לנענע.												■	מב.
קטן היודע לנענע - חייב כלולב, להתעטף - חייב בציצית, לשמור תפילין - אביו לוקח לו תפילין, יודע לדבר - אביו - לומדו תורה וקריאת שמע.	תנו רבנן:											◇	מב.
תורה מאי היא?												^	מב.
(דברים לג) תורה צוה לנו משה מורשה קהלת יעקב.	רב המנונא:											!	מב.
קריאת שמע מה היא?												^	מב.
פסוק ראשון.												!	מב.
היודע לשמור גופו - אוכלין על גופו טהרות, לשמור ידיו - אוכלין על ידיו טהרות. יודע לישאל, ברשות היחיד - ספיקו טמא, ברשות הרבים - ספיקו טהור. היודע לפרוס כפיו - חולקין לו תרומה בבית הגרנות.	[תנו רבנן]											◇	מב.
היודע לשחוט - אוכלין משחיתו.	[תנו רבנן]											◇	מב:
והוא שגדול עומד על גביו.	רב הונא:											■	מב:
יכול לאכול כזית דגן - מרחיקין מצואתו ומימי רגליו ארבע אמות.	[תנו רבנן]											◇	מב:

והוא שיכול לאוכלו בכדי אכילת פרס.	רב חסדא:									■	◇	מב:
ובגדול, אף על פי שאינו יכול לאכול בכדי אכילת פרס, דכתיב (קהלת א) ויוסיף דעת יוסיף מכאוב.	רב חייה בריה דרב ייבא:									■	◇	מב:
יכול לאכול כזית צלי - שוחטין עליו את הפסה, שנאמר (שמות יב) איש לפי אכלו.	[תנו רבנן]									■	◇	מב:
עד שיכול לברר אכילה, כיצד? נותנין לו צרור וזורקו, אגוז ונוטלו.	רבי יהודה:									■	◇	מב:
הדרן עלך לולב הגזול											◇	

סוכה-לולב וערבה		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	מב:	
ההלל והשמחה - שמונה.													■	מב:
סוכה וניסוך המים - שבעה.													■	מב:
החליל - חמשה וששה.													■	מב:
לולב שבעה כיצד?												Λ	■	מב:
יום טוב הראשון של חג שחל להיות בשבת - לולב שבעה, ושאר כל הימים ששה.												!	■	מב:
ערבה שבעה כיצד?												Λ	■	מב:
יום השביעי של ערבה שחל להיות בשבת - ערבה שבעה, ושאר כל הימים - ששה.												!	■	מב:
מצות לולב כיצד?												Λ	■	מב:
יום טוב הראשון של חג שחל להיות בשבת מוליכין את לולביהן להר הבית, והחזנין מקבלין מהן וסודרין אותן על גבי איצטבא, והזקנים מניחין את שלהן בלשכה, ומלמדין אותם לומר: כל מי שמניע לולבי לידו - הרי הוא לו במתנה. למחר משכימין ובאין, והחזנין זורקין אותם לפניהם והן מחטפין ומכין איש את חברו. וכשראו בית דין שבאו לידי סכנה - התקינו שיהא כל אחד ואחד נוטל בביתו.												!	■	מב:
אמאי? טלטול בעלמא הוא, ולידחי שבת												ז	◇	מב:
גורה שמא יטלנו בידו וילך אצל בקי ללמוד ויעבירנו ארבע ברשות הרבים. והיינו טעמא דשופר, והיינו טעמא דמגילה.	רבה:											!	◇	מב: